

A nyár utolsó napjait magunk mögött hagyva ismét kitárult a Gézengúz óvoda kapuja, és újra megtelt étellel mindkét csoport. Vidám gyerekhangok, kíváncsi, néha kicsit megszeppent tekintetek, sok-sok mosoly kíséri ezt a különleges időszakot.

Az idei tanévben példátlanul sok, 13 kisgyermek érkezett óvodánkba, közülük 6-an a bölcsődéből. Létszámunk szeptember végére 40 főre emelkedett. Mint ismert óvodánk két csoporttal működik: Részben osztott középső-nagycsoport a Napsugár csoport 22 fővel, és a részben osztott kis-középső csoport 18 fővel kezdte meg az idei tanévet.

Az első hetek természetesen az ismerkedéssel, beszoktatással, visszaszoktatással, az új csoportösszetétel megismeréséről szóltak. Az újonnan érkező kisgyerekek számára minden ismeretlen és izgalmas. Új környezet, új társak, új felnőttek és új szokások vártak rájuk. A reggeli elválás, az izgatott szülőknek tartogatott nehéz pillanatok, de napról napra egyre bátrabban lépték át az óvoda kapuját.

Ezen a héten a legfontosabb feladatunk az volt, hogy biztonságot, szeretetet és elfogadó légkört teremtsünk a gyermekek számára. Mindenki a saját tempójában ismerkedhetett az óvodai étellel. Nyilván a bölcsődéből érkezők egy kicsit előnyben voltak, együtt az ismerős kiscsapat. Nekik elég volt szinte egy nap az anyával, apával való közös ott léte.

A beszoktatás során sokféle ismerkedős játék, mondóka, ének és mozgásos tevékenység segít, hogy közelebb kerüljünk egymáshoz. A hét folyamán megtanultuk egymás nevét és jelét, felfedeztük a csoportszobák játékait, és lassan kialakultak az első közös játékok, kapcsolódások is.

Külön öröm volt látni, milyen szeretettel fordultak a nagyobb, már óvodás gyermekek az újonnan érkezők felé. Megmutatták nekik kedvenc játékaikat, segítettek eligazodni az óvodai szokások között, és sokszor egy-egy közös játékba is bevonták őket. A nagyobbak kedvessége és figyelmessége igazi kapaszkodót jelentett a kicsiknek. Így nemcsak az óvónők hanem a gyermekek közössége is segítette az új kis társak beilleszkedését.

Eközben a nagycsoportosok szembesültek a ténnyel, hogy a régi „nagyok” már iskolába mentek, így mostantól ők a legidősebbek az óvodában, a tavalyi kiscsoportosok pedig mára büszke középsősökké cseperedtek. Bár a régi baráti társaságok átalakultak, nagyon gyorsan új, vidám játszócsoportok jöttek létre.

Délelőtti órákban, nagy örömmel fedezték fel az óvoda udvarát. Homokoztak, hintáztak, csúszdáztak, szaladgáltak, és birtokba vették a udvar legapróbb szegletét is. A szabad játék közben még több lehetőség nyílt arra, hogy a gyermekek egymásra találjanak, közös élményeket szerezzenek, és kialakuljanak az első baráti kapcsolódások.

A beszoktatás kellős közepén jártunk, mikor felkérést kaptunk a helyi szüreti felvonuláson való szereplésre. Mi óvó nénik gyorsan kerestünk fülbemászó talpalávalót és kitaláltunk a legkisebbek számára is élvezhető, teljesíthető koreográfiát, majd délelőttönként az udvaron elkezdtek a gyakorlást. Egyre több kisgyerek csatlakozott a hangulatos, vidám műsorhoz, napokon belül már stabil párok ropták a táncot. Innentől kezdve már csak a szülőkön múlt, hogy elhozzák őket a fellépésre. Ezúton is nagyon köszönjük azoknak a szülőknek, akik elhozták és végig kísérték a fellépési helyszínekre a gyerekeket. Hogy a kicsik mennyire élvezték a szereplést, arra a legnagyobb bizonyíték az, hogy szinte mindenki – még a legkisebbek is – fáradhatatlanul végigtáncolta a napot, nagy tapsot aratva a falu közössége előtt.

A szüreti felvonulásra való készülődés természetesen adta az első témakör feldolgozásának lehetőségét: szüret, szőlő, mit lehet még szüretelni? őszi gyümölcsök, majd az őszi zöltségek. Mindezek megismerését először a természetben kezdtük. Megfigyeltük a szőlőtőkét, a termő fákat, illetve megismerkedtünk sokféle zöltséggel. Majd ezen témakörök köré gyűjtöttük dalos játékaikat, meséket, mondókákat, számoltunk, összehasonlítottunk, csoportosítottunk, festettünk, vágtunk ragasztottunk.

A hónap közepén a szülői értekezletre is sor került, melyen az óvodára vonatkozó szabályok, szokások, az elkövetkezendő programok ismertetésén túl, bemutatkozott Laudáné Prekob Krisztina fejlesztőpedagógus, gyógypedagógus, terapeuta, aki rendszeresen fogja fejleszteni az arra rászoruló kisgyermeket.

Szeptember 30-án ünnepeltük a népmese napját. Ez alkalomból a Kiskakas gyémántfél krajcárja c. mesét adtuk elő, ahol bölcsiseink is részt vettek, velünk együtt nézték meg az előadást. Sétánk alkalmával megtekintettük a még meglévő meseládát és ellátogattunk a könyvtárhoz, melynek udvarán átbeszéltük a könyvtár működését és megnézegettük a meseszekrényben lévő mesekönyveket.

Eseménydús, vidám és dolgozószeptembert tudhatunk magunk mögött. Bízunk benne, hogy ez a lendület és jókedv kitart a tanév végéig!

A bölcsiben a nyár folyamán hat kisgyermektől búcsúztunk, akik szeptemberben már az óvoda kapuját lépték át. A bölcsődében töltött közös hónapok emlékeit szeretettel őrizzük. Örömmel fogadtuk az újonnan érkező gyermekeket, és szeretettel köszöntöttük újra Zalánt is, aki még egy évet velünk tölt. Szeptemberben bemutattuk a bölcsőde új kis lakóinak a csoportszobát, az udvart, a játékokat és a bölcsődei élet mindennapjait. Ezzel egy új időszak kezdődött, tele újdonságokkal, kérdésekkel, izgalmaival és vidám közös élményekkel. A beszoktatások szépen haladtak, a gyermekek fokozatosan egyre otthonosabban mozognak a bölcsődei környezetben. Egy kisgyermek számára azonban még tart a beszoktatás, így az ő bölcsődei kalandja még most bontakozik ki igazán. Külön öröm számunkra, hogy Árpika szüleinek köszönhetően két új traktorral is bővült játékeszközök sora, amelyek hamar a kis traktor rajongók kedvenceivé váltak.

Az új nevelési év sok szeretettel, új ismeretségekkel és vidám pillanatokkal indult, mi pedig kíváncsian várjuk, mit tartogat számunkra az előttünk álló időszak.
A Gézengúz óvoda és a Kiscsibe Mini Bölcsőde